Ediţia în limba engleză

The Bringers of the Light by Neale Donald Walsch

1995 by Neale Donald Walsch

2002 EDITURA FOR YOU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

WALSCH, NEALE DONALD

Cei ce aduc lumina / Neale Donald Walsch Bucureşti: For You, 2002

ISBN 973 – 85348 – 6 – 0.159.961

Editura For You.

ISBN 973 – 85348 – 6 – 0

În memoria lui Francis H. Treon

Un Futzu (Maestru) în Gohn Dagow (o formă monahală clasică, mai blândă, de dezvoltare a Sinelui, din sudul Chinei), care şi-a dedicat viaţa

pentru a fi unul dintre ***Cei Ce Aduc Lumina.***

Lumea are nevoie de Lumina ta acum.

Nu mâine. Acum.

Bineînţeles că tu ştii asta. De aceea ar şi ajuns la această carte.

Cartea pe care o ai în mână îţi va spune cum să faci pentru ca Lumina ta să strălucească. Este o carte foarte simplă, despre un proces foarte simplu.

Totuşi, acest proces, deşi simplu, poate să nu ţi se pară uşor. Aşa că, ascultă. Priveşte. Fii atent.

Ascultă ceea ce are de spus această carte.

Urmăreşte ce rezultate are lectura ei în viaţa ta şi fii atent cum totul se aşază la locul lui, se coagulează într-un tot unitar.

Ştii, exact asta se întâmplă! E posibil să nu ţi se pare că e aşa – dar aşa este. De obicei, când ţi se pare că totul în viaţa ta că se prăbuşeşte, de fapt se adună la un loc, se reaşază. Adesea, acest lucru se întâmplă pentru prima dată.

Există un motiv pentru care se întâmplă

astfel, motiv legat de un principiu metafizic foarte important. Pe scurt:

„Imediat ce decizi Cine şi Ce Eşti, va apare1 în viaţa ta tot ceea ce nu eşti”.

Fii absolut sigur că aşa stau lucrurile – deci aşteaptă-te că aşa ceva să ţi se întâmple şi ţie.

Este important să înţelegi acest principiu, dacă ai intenţia să fii unul dintre *Cei Ce Aduc Lumina.* Este un principiu pe care *e obligatoriu* să-l înţelegi, pentru că, altfel, nu poţi spera să te angajezi în acest proces.

Totuşi, înainte de a explora acest principiu, trebuie să-ţi mulţumesc. Trebuie să-ţi mulţumesc pentru că eşti genul de persoană care vrea să citească această carte. Nici nu ştii cât de mult înseamnă aceasta pentru omenire – chiar acum.

Doar dacă nu cumva ştii!

Există multă durere. Există mult întuneric. Lumea are nevoie de Lumina ta, chiar acum.

Are cu adevărat nevoie.

Deci… ce bine-mi pare că ai venit! De abia

acum începe distracţia. Acum apare cu adevărat provocarea. Acum începe vindecarea.

Cu tine ca Vindecător.

Pentru asta eşti aici – şi o ştii foarte bine. Pentru asta ai venit pe Pământ, în acest corp, acum şi aici.

Un curs în miracole spune foarte clar:

„Eşti în cameră, ca să vindeci camera. Eşti în acest spaţiu, ca să vindeci spaţiul.

Cei care aduc lumina

Nu există niciun alt motiv pentru care te afli tu aici”.

Un Curs în miracole a apărut în 1976 în trei volume. Autoarea, Helen Schucman, a fost medic psiholog, cercetătoare şi profesoară de psihologie. Cursul a fost primit prin auto-dictare între anii 1965 – 1972. El prezintă într-un limbaj creştin o filosofie perenă şi arc ca scop modificarea percepţiilor noastre, vindecarea minţii şi schimbarea întregului nostru comportament. Potrivit *Cursului,* miracolele se petrec în mod

natural, ca expresie a iubirii şi tot ce avem de tăcut este să vedem în viaţa noastră miracole în loc de probleme – şi să fim permanent conştienţi de prezenţa iubirii. (/// *Curs în miracole* este o carte de bază a spiritualităţii mondiale, a fost tradusă în 25 de ţări şi editată în aproape un milion de exemplare. N.T.

Într-o zi, un om a oprit maşina în colţul unei străzi prietenoase, dintr-un oraş prietenos şi i-a făcut un semn unei persoane prietenoase, care se afla în apropiere.

— Scuză-mă, a spus şoferul, se pare că m-am rătăcit. Vrei să fii amabil să-mi dai nişte îndrumări?

— Sigur, domnule, a spus persoana de pe stradă. Unde doriţi să mergeţi?

— Nu ştiu, a răspuns şoferul.

— *Păi, domnule, a spus persoana care încerca să-l ajute, înainte ca eu să vă pot spune cum să ajungeţi acolo, trebuie mai întâi să-mi*

spuneţi dumneavoastră unde vreţi să mergeţi.

Dacă viaţa ta nu se îndreaptă spre o direcţie anume, asta înseamnă că tu eşti cel care nu *i-ai stabilit* o direcţie.

Dacă viaţa ta nu este împlinită, asta înseamnă că tu nu ştii ce vrei să faci.

Dacă viaţa ta ţi s-a părut până acum fără niciun sens, asta înseamnă că nu ai căutat s-o foloseşti ca pe un instrument cu care să faci ca totul să aibă un sens.

Ceea ce ne aduce la **Principiul 1:**

Viaţa nu are niciun sens.

PRINCIPIUL 1

Viaţa nu are niciun sens

...şi acesta este cel mai mare Dar de la Dumnezeu

Această idee poate fi un şoc pentru mulţi dintre voi, cei care cred că viaţa *are* sens şi că datoria noastră este să-l găsim, să-l desluşim, să-l

învăţăm, să-l descifrăm, să-l descoperim cumva, într-o zi, undeva – şi apoi să facem tot ce se poate pentru a fi demni de el.

E posibil ca mulţi dintre cei care cred că *deja* au descoperit Sensul Vieţii – şi că trăiesc în aşa fel încât sunt demni de el – să fie şocaţi. (Majoritatea oamenilor care intră în această categorie nu au „descoperit” cu adevărat Sensul Vieţii – li s-a *spus* doar care este Sensul Vieţii şi ei au acceptat.)

Totuşi, nu există niciun Sens.

Viaţa nu are sens. Dacă Viaţa ar avea un sens, cine i l-ar da? Şi dacă spui că e vorba de Dumnezeu – de ce-ar crea Dumnezeu un sens şi apoi ne-ar face să-l căutăm timp de 50 de ani? (Şi, ca societate, timp de 50 de *mii* de ani). Şi, dacă spui că Dumnezeu nu ne pune să căutăm, ci ne-a dat deja răspunsul – de ce nu ne-a dat Dumnezeu răspunsul într-un mod pe care să-l putem înţelege cu uşurinţă şi într-o formulă cu care să fim cu toţii de acord?

Şi, dacă spui că Dumnezeu a făcut deja acest

lucru, înseamnă că nu prea te-ai uitat în jur în ultima vreme.

Nu, Dumnezeu nu a făcut asta. Motivul pentru care Dumnezeu nu ne-a spus care e Sensul Vieţii, este că nu există un Sens al Vieţii. Viaţa nu are un sens. *Şi acesta este cel mai mare dar de la Dumnezeu.* Gândiţi-vă puţin la ce vă spun. Acest lucru se întâmplă, deoarece Dumnezeu nu şi-a imprimat scopul pe paginile Vieţii, întrucât Viaţa însăşi este o Carte Deschisă. O carte pe care noi trebuie s-o scriem. Trebuie să hotărâm ce scop *alegem noi* să-i dăm.

Oare, dacă Dumnezeu ar fi ales un scop – dacă Dumnezeu ar fi avut un scop în tot acest plan – nu ne-ar fi spus El care era acel scop? Ne-ar fi lăsat oare Dumnezeu să irosim ani, decade, *secole,* căutând, căutând, căutând sensul tuturor lucrurilor?

Iar acelora dintre voi care se gândesc că Dumnezeu *a spus* care este scopul vieţii, trebuie să le spunem: „dacă e aşa, atunci Dumnezeu a

făcut o treabă destul de proastă, pentru că, dacă te uiţi în jur, vezi că *nimeni nu a înţeles care este acesta”.*

Bine, bine, dar sunt totuşi câţiva care cred că au înţeles. Ei ştiu care este scopul vieţii – şi doar noi, restul oamenilor, nu-l înţelegem.

Aceasta este poziţia adoptată de *multe dintre cele mai importante religii ale lumii!* Aceste religii susţin că ele ştiu care este scopul vieţii.

Există chiar o religie sau două care spun că ele *sunt* scopul vieţii; şi că tot ce avem de făcut este să urmăm preceptele acelei religii; şi că, în felul acesta, îl vom mulţumi pe Dumnezeu pe deplin – şi noi vom fi salvaţi.

Pe de altă parte, dacă nu urmăm preceptele acelei religii, vom fi trimişi în focurile veşnice ale iadului. Nici măcar asta nu ar fi o problemă, dacă n-ar exista sute de religii care susţin, în esenţă, acelaşi lucru.

Ar fi putut oare Dumnezeu să facă o asemenea cârpăceală?

Dacă Dumnezeu ar fi stabilit cu adevărat un scop al Vieţii şi ar fi vrut cu adevărat ca noi să-l cunoaştem, credeţi că El nu ni l-ar fi putut comunica într-un mod pe care să-l înţelegem cu toţii?

Sau, nu cumva e posibil ca motivul pentru care nu ne putem pune de acord asupra sensului tuturor lucrurilor este că, pur şi simplu, nu există niciun sens?

De fapt, chiar aşa şi e.

Totuşi, pentru mulţi oameni e greu să accepte o asemenea idee, până când nu devine clar *de ce* nu există niciun sens.

Nu există niciun sens, deoarece Dumnezeu vrea ca noi să fim cei care să dăm sens vieţii noastre. Dacă Dumnezeu ar fi creat deja acest scop, El ne-ar fi privat de cea mai mare ocazie, de cel mai minunat instrument pe care-l avem, în timp ce ne străduim să îndeplinim scopul vieţii.

Deoarece, vedeţi voi, Viaţa nu are un scop, dar ea are *o funcţie.*

Scopul şi *funcţia* nu sunt deloc unul şi acelaşi lucru.

Un ceas *funcţionează* ticăind, cu *scopul* de a arăta ora. O maşină *funcţionează* prin combustie internă, cu *scopul* de a transporta oamenii dintr-un loc în altul. Un cuptor cu microunde *funcţionează* făcând moleculele de hrană să vibreze foarte rapid, cu *scopul* de a încălzi hrana.

Viaţa *funcţionează* într-un anumit fel, dar fără un scop predeterminat. Asta, deoarece Dumnezeu a creat ca *funcţie* a Vieţii, alegerea unui scop.

Cu alte cuvinte:

Funcţia ta este să creezi sensul/scopul vieţii tale. Făcând aceasta îţi creezi propriul Sine.

Tu decizi cine şi ce eşti cu adevărat – şi cine intenţionezi să fii.

Dumnezeu se află într-un proces constant de creare şi recreare a Lui însuşi. Dumnezeu hotărăşte în fiecare moment ce intenţionează El *să fie* în momentul următor. Aceasta este cea mai

incitantă funcţie a lui Dumnezeu. (De fapt, este *singura* Lui funcţie). Aceasta înseamnă creaţie pură.

(Pentru ca să înţelegeţi mai bine şi mai complet acest *Adevăr,* vedeţi cartea *Conversaţii cu Dumnezeu* – volumul al II-lea.) [1]

Acest principiu este prezentat aici, pentru ca voi să înţelegi că Dumnezeu nu a atribuit un scop sau un sens vieţii noastre.

Dumnezeu aşteaptă ca *tu* să faci acest lucru. *Tu* trebuie să creezi un „raison d'être"[2]. Iar tu n-ai făcut încă acest lucru. Nu ai creat un *motiv pentru a fi.*

Deci, **Treapta l-a** înseamnă aici *să decizi şi să declari* ce înseamnă viaţa – pentru tine. Care este scopul vieţii tale? Dacă nu poţi răspunde la această întrebare, răspunde la una mai generală: care este scopul Vieţii în general?

Acum… şi aici e partea grea… *nu căuta un*

---

1 apărută în limba română la editura For You. N.T.
2 raţiune, motiv de a fi, de a exista (lb. franceză în original.) N.T.

răspuns în altă parte, stai jos şi hotărăşte *singur.*

Nu te întreba… *spune-ţi*! Spune-ţi ţie însuţi care este scopul vieţii în general – şi apoi spune-ţi care va fi scopul *tău* în viaţă.

Prima ta reacţie la această sugestie s-ar putea să fie un sentiment „copleşitor”… ceva de genul „sunt absolut copleşit”.

Poţi crede că subiectul e prea vast, că tema este în afara sferei tale de înţelegere. Nu e aşa. Şi vei vedea că nu este aşa, numai în momentul în care îţi vei permite ţie însuţi să începi să te gândeşti cu adevărat la aceasta.

Când începi cu adevărat să te gândeşti la scopul real al vieţii, *o mulţime* de idei vor începe să vină spre tine. Ele se vor îngrămădi cu o asemenea viteză, încât nu vei şti ce ţi se întâmplă. Curând, dacă rămâi în interiorul procesului, vei începe să diferenţiezi.

Adică, mintea ta va începe să îndepărteze ideile absurde şi, curând, vor rămâne doar câteva idei bune. De îndată ce ea va reduce lista,

păstrându-le

Moar pe acestea, ea va reduce lista şi mai mult. Lăsat să faci ce vrei, vei găsi într-o clipă ceea ce crezi că ar putea fi scopul vieţii.

Adică vei şti, chiar înainte de *a şti.* Adevărul este că există o mulţime de lucruri despre care ştii că nu *ştii* că le ştii. Porţi cu tine cunoştinţele pe care nu ştii că le ai. Sau, cu alte cuvinte, *nu ştii nici jumătate din ceea ce ştii.*

Singurul mod de a afla ce ştii, este *să faci apel la tine însuţi ca să ştii.*

E cam greu de înţeles ce-am spus aici şi poate că vrei să repet afirmaţia.

„Singurul mod de a afla ce ştii, este să faci apel la tine însuţi ca să ştii”.

Problema nu constă în faptul că nu ştii care este Scopul Vieţii, problema e că tu *crezi* că-l ştii.

Cu alte cuvinte, îţi va fi mai uşor să decizi tu însuţi care este scopul Vieţii, decât să fii de acord

cu tine însuţi că răspunsul tău este cel corect!

Motivul e că tu încă mai crezi că *există* un „răspuns corect” – şi că, dacă există, nu e cu putinţă să-l ghiceşti chiar tu!

Dar nu există niciun „răspuns corect”! Funcţia vieţii tale este *de a da un răspuns la întrebare* – iar răspunsul pe care-l dai întrebării *este* cu adevărat „răspunsul corect”.

Da… Dumnezeu ţi-a dat cu adevărat acest drept.

20

Cei care aduc lumina

Da… Dumnezeu ţi-a dat cu adevărat această1 libertate.

Da… Dumnezeu ţi-a dat cu adevărat această putere de a crea.

Tu nici măcar nu crezi acest lucru şi ai petrecut ani de zile încercând să *înţelegi* Scopul Vieţii. Şi în tot acest timp, Viaţa (Dumnezeu) a aşteptat ca tu *să hotărăşti* care este scopul Ei.

Pentru moment, nu încerca să înţelegi acest

proces, sau motivele lui. Pentru moment, urmează doar instrucţiunile. Totul îţi va deveni mult mai clar mai târziu. Această carte este despre cum să devii unul dintre *Cei Ce Aduc Lumina.* Ea nu explică metafizica întregului univers. Din cauză că este de mici dimensiuni, această carte îţi cere doar să crezi unele afirmaţii şi să le iei ca atare – şi, pur şi simplu, să urmezi instrucţiunile.

Instrucţiunea este: ***Lămureşte-te asupra scopului tău în viaţă***

Fă acest lucru acum.

Chiar acum, scrie care este Scopul Vieţii tale. Fă o Declaraţie de Intenţie. După cum am sugerat mai devreme, dacă trebuie să începi cu o declaraţie mai amplă, ia-o.

Completează următoarea prepoziţie: *Scopul vieţii în general este*

Apoi, completează a doua propoziţie: *Scopul Vieţii Mele este*.

Le-ai completat? Bun. Acum, poţi merge mai departe.

Ce? N-ai terminat încă? Te-ai împotmolit? Ţi se pare că nu poţi s-o faci? Recitate *Conversaţii cu Dumnezeu.* Ia notiţe, de data aceasta. Apoi, reciteşte primele pagini ale acestei cărţi. Ia şi mai multe notiţe, dacă e nevoie. Gândeşte-te bine idee ţi se pare că nu înţelegi – sau, dacă înţelegi totul, car ţi se pare că nu poţi s-o faci, gândeşte-te bine *la o* nu-ţi poţi da ţie însuţi voie să faci.

Acesta este un proces în sine – care va fi extrem de valoros pentru tine.

În momentul în care simţi că poţi afirma în mod clar care este scopul vieţii în:eneral, cât şi scopul vieţii taie în special, continua.

22

Cei care aduc lumina

CEI CE ADUC LUMINA – TREAPTA a 2-a

Transmută scopul tău de la starea de A FACE, la starea de A FI

E posibil ca unii dintre voi să fi făcut deja

acest lucru – sau poate au *început* cu o afirmaţie a *stării de A FI.* Dacă e aşa, mergeţi mai departe, la Treapta a 3-a.

Cei care nu au făcut această transmutare, sau nici nu ştiu despre ce este vorba aici, să citească mai departe.

Pentru a fi unul dintre *Cei Ce Aduc Lumina,* trebuie să înţelegi diferenţa dintre „a face” şi „a fi” şi dintre „starea de A FACE” şi „starea de A FI”!

STAREA DE A FACE

este o funcţie a corpului fizic;

STAREA DE A FI este o funcţie a sufletului.

Trăirea corectă se obţine rareori printr-o decizie luată din starea de a tace… deşi, undeva pe par curs, poate însemna şi a face.

23

Xea/e Donald llalsch

Trăirea corectă se obţine uşor printr-o decizie1 luată din starea de a fi… ceea ce, undeva pe parcurs, poate însemna şi a face.

Pentru a trăi corect, trebuie să decizi ce vrei să fil, nu ce vrei să fă EI. Starea de A FACE trebuie să se nască din starea de A Fi – şi nu invers.

Pentru a înţelege diferenţa dintre aceste două experienţe de viaţă, treceţi la Principiul al 2-lea.

24

PRINCIPIUL al 2-lea

Ca Fiinţă Umană, tu însemni

A FI

şi nu

A FACE

25

Scule Donald Walsch

Este adevărat că, în fiecare minut din viaţa ta, corpul tău face ceva. El face totul cu un anumit motiv. Tot ceea ce ţi-ai pus, cu bună ştiinţă, corpul să facă, este motivat de faptul că doreşti că atingi o anumită stare de a fi – *şi nu ştii cum ai putea să*

o atingi altfel.

Gândeşte-te puţin la ceea ce-ţi spun.

Corpul tău face ce e de făcut atunci când vrei să mănânci – tu îl pui să mănânce; îl faci „să facă” asta, pentru că vrei să fie hrănit. Vrei să fii ceea ce se numeşte – *sănătos.*

Dormi, pentru că încerci să fii ceea ce se numeşte – *odihnit;* ceva care tu ştii că duce la acelaşi lucru de mai sus… adică, a fi *sănătos.*

Stai jos, pentru că încerci să fii *relaxat.* Stai în picioare, pentru că încerci să fii *mobil.* Vorbeşti, pentru că încerci că fii *înţeles.* Asculţi, pentru că încerci să fii *capabil de a înţelege.*

Lista continuă la nesfârşit, dar nimic nu se schimbă. Întotdeauna totul ţinteşte prin ceva ce se numeşte A Face, către ceea ce se numeşte A Fi.

Tot ceea ce-ţi vei pune, în mod conştient, corpul să facă, el o va face pentru a te ajuta să obţii o stare de A Fi.

Faceţi următorul exerciţiu: în tabelul de mai jos, întocmiţi o listă de lucruri pe care corpul

vostru le-a făcut de curând, apoi indicaţi starea de A Fi pe care încercaţi să o obţineţi.

26

I

Cei care aduc lumina

Am început noi lista, ca să vă arătăm cum să-l completaţi spaţiile.

Acesta este un exerciţiu excelent, care vă va ajuta să definiţi şi clarificaţi motivele din spatele tuturor acţiunilor voastre.

A face	**Starea de A Fi pe care doresc s-o obţin**
A citi această carte A-i scrie autorului A spăla vasele	Înţelepciune, claritate, înţelegere împărtăşire, conectare, exprimare completaţi voi

E adevărat că există lucruri pe care corpul tău le face, fără ca tu să i le impui cu bună ştiinţă. Când corpul tău face unul dintre aceste lucruri, îl face *automat,* nu voit. Reacţiile automate ale

corpului nostru sunt reflecţii sau semnale ale unei stări de A Fi care a fost deja obţinută, mai degrabă decât încercări de a o obţine.

Aţi urmărit ideea? Vă este clar? Iată câteva exemple.

Când râzi, acesta este un răspuns automat la o starea de A Fi care deja a fost atinsă, numită *fericit, vesel* – sau, în unele cazuri, *nervos.*

Când plângi, acesta este un răspuns automat la o stare de A Fi care deja a fost atinsă, numită *trist, îndurerat* – sau, în unele *cazuri, fericit.*

Când ritmul bătăilor inimii tale creşte nebuneşte, aceasta este o reacţie automată la o stare de A

27

Acnic I hnaul li a/se/i rF care a fost deja atinsă, numită *emoţionat* sau, în unele cazuri, *speriat.*

Când ritmul bătăilor inimii tale scade şi ai pulsul scăzut şi constant, aceasta este o reacţie automată la o stare de A Fi care deja a fost atinsă,

numită *plin de pace interioară, senin.*

Deci, vedem că Funcţiile Automate ale corpului, provenite din starea de A FACE, sunt folosite de minte pentru a reflecta *o stare de A FI – în timp ce Funcţiile conştiente, provenite din starea de A FACE, sunt folosite de minte pentru* a atinge *o stare de A FI.*

În ambele cazuri, mintea este cea care face corpul să „facă” ceea ce „face” – iar tot mintea este cea care crede că „a face” este singurul mod de a atinge „starea de a fi”.

Dacă tot nu vă este clară paradigma automat/conştient, discutaţi cu orice actor.

Pentru un actor, indicaţia scenică de „a râde în hohote”, sau de „a plânge la o anumită replică” poate fi un coşmar – dacă actorul nu a învăţat *să fie* acel lucru ce creează *reacţia automată* cerută de regizor.

Da, există aşa numiţii actori „tehnici”, care pot avea reacţii fizice la comandă… dar. În ultimii ani, actorii… Care au metodă” – cum *ar fi*\ Dustin

Hoffman. Al Pacino, Meryl Streep – sunt cei care au câştigat respectul şi aprecierea publicului.

Mulţi spun că jocul lor pare mult mai „real”.

!

Asta, deoarece ei nu „joacă”. Ei *sunt.*

În decursul interpretării, actorul care „are metodă” *se gândeşte la ceva,* sau *îşi aminteşte un moment* care a produs în trecut aceeaşi reacţie emoţională precum cea impusă de scenariu. Prin această metodă, mintea actorului păcăleşte corpul, făcându-l să plângă sau să zâmbească, sau chiar să izbucnească în hohote de râs. Când mintea trimite corpului un semnal, corpul nu ştie dacă ceea ce mintea experimentează este „real” sau doar o amintire. Pentru corp este exact acelaşi lucru.

De aceea, ritmul bătăilor inimii va creşte şi întregul corp se acoperă cu o transpiraţie rece la amintirea unei femei frumoase, sau a unui bărbat minunat, sau a unui moment romantic, plin de

pasiune. Nu se întâmplă nimic în acest moment – *dar corpul nu ştie acest lucru.* El primeşte de la creier exact aceleaşi semnale pe care le-a primit atunci când a trăit acea experienţă.

Şi frica *poate fi* recreată în acelaşi mod, printr-o amintire care, la rândul ei, produce reacţii ale corpului – exact ca şi cum experienţa s-ar petrece din nou.

Să repetăm, deci: mintea îi poate „spune” corpului „să facă” ceva, din două motive diferite.

Îi poate spune corpului să „facă” ceva, pentru a *atinge* o stare de A Fi, (aceasta se numeşte Acţiune Conştientă, Volitivă), sau îi poate spune corpului „să *ceale Donald Wulsch* facă” ceva, pentru a demonstra starea de A Fi pe care-l *deja* a atins-o (aceasta se numeşte Reacţie Automată). În orice caz, tu întotdeauna *eşti* ceva, iar corpul tău îţi arată întotdeauna ceea ce eşti. Uneori, demonstraţia e foarte subtilă, iar uneori nu este – dar ea nu se termină niciodată.

Corpul tău este o demonstraţie vie a stării de

A Fi în care se află sufletul tău.

Întorcându-ne la Treapta a 2-a, ceea ce ţi se cere să faci este să te uiţi la declaraţia pe care ai întocmit-o în Treapta l-a atunci când ţi s-a cerut să spui care este Scopul Vieţii tale. Acea declaraţie reprezintă o afirmaţie a „stării de A Fi”, sau o afirmaţie a „stării de A Face”?

Dacă este o afirmaţie a „stării de a face”, treapta a 2-a îţi cere *să o transmuţi într-o „stare de a fi”.*

Foloseşte ca ghid tabelul de la pagina 27.

Motivul pentru care ţi se cere să faci acest lucru este că *doar atunci când A FACE decurge din starea ta de A FI – anunţând-o, mai degrabă decât încercând că o creeze – poţi să fii suficient de centrat ca să devii unul dintre Cei Ce Aduc Lumina.*

Majoritatea oamenilor a înţeles invers această paradigmă A FI/A FACE. Ei aleargă în toate părţile.

Cei care aduc lumina tăcând, făcând, tăcând

– şi sperând ca, astfel, să atingă, într-o zi, o stare de a fi („fericit”, „liniştit”, „bogat”, „iluminat”), orice care să merite efortul.

Partea tristă este că, pentru majoritatea oamenilor, lucrurile funcţionează în acest fel. Ei îşi petrec întreaga viaţă făcând una şi alta, făcând una şi alta – şi tot ce ajung să obţină este o grămadă uriaşă de acţiuni fără rost

Deci încheiaţi acum Treapta a 2-a – dacă nu aţi făcut-o deja. Luaţi orice afirmaţie legată de *a face* din declaraţia voastră despre Scopul Vieţii şi transmutaţi-o într-o descriere a stării de *a fi.*

Apoi… mergeţi mai departe.

CEI CE ADUC LUMINA – TREAPTA a 3-a

Adoptă chiar acum starea de a fi pe care ai descris-o, indiferent ce faci în acest moment

Deci, aţi urcat primele două trepte care duc către trăirea Corectă şi spre a deveni unul dintre *Cei Ce Aduc Lumina.*

O persoană care „trăieşte corect” *este* cu

adevărat una dintre *Cele Ce Aduc Lumina.* Asta, deoarece toţi oamenii care trăiesc corect *sunt cine sunt ei cu adevărat...* şi Cine Eşti Tu cu Adevărat este *chiar Lumina pe care cauţi să o aduc îi*

Ai înţeles? Ai Auzit? Nu există în Univers o Lumină mai strălucitoare decât Lumina Fiinţei tale. Aşadar, lasă lumina ta să strălucească în faţa oamenilor, astfel încât ei să vadă faptele tale bune şi să-l glorifice pe Tatăl vostru care este în ceruri

Şi El le-a spus: *„Oare Lumina este adusă ca să fie pusă sub obroc, sau sub paf şi nu ca să fie aşezată într-un sfeşnic9 Oamenii nu aprind o lumânare şi*

32

*(ci care aduc lumina o pun sub obroc, ci într-un sfeşnic şi ea dă lumina tuturor celor din casă.**

Aminteşte-ţi că eşti în cameră, pentru a vindeca acea cameră. Eşti într-un loc, pentru a vindeca locul. Eşti în casă, pentru a vindeca casa... pentru „a da lumină tuturor celor din casă”.

Nu există niciun alt motiv pentru care tu să fii acolo.

Ce trebuie să faci ca să strălucească Lumina Fiinţei tale?

În primul rând, să adopţi Traiul Corect – ceea ce înseamnă să nu-ţi îngădui să faci în viaţă nimic din ceea ce încalcă cu violenţă cel mai profund sentiment al tău legat de Cine Eşti Tu cu Adevărat.

Totuşi, nu e nevoie să acţionezi pripit în această privinţă. Asta, deoarece atunci când adopţi şi urmezi Treapta a 3-a din procesul descris aici, vei descoperi că ieşi, în mod automat, din „traiul greşit”.

Totul se va întâmpla aşa cum trebuie, exact la timpul potrivit! Poţi chiar să descoperi că ai făcut în aşa fel încât să fii concediat dintr-un post pe care n-ar fi trebuit să-l ai, sau în care n-ar fi trebuit să rămâi. Dacă nu eşti atent, ţi se va părea că şeful e cel care te-a dat afară, şi, de abia când vei privi totul cu mult cumpără Matei, 5: 15; Luca.

8.16. N.T.

 discernământ, vei putea vedea că tu singur ai provocat totul (în mod deliberat… chiar dacă pe planul subconştientului).

Deci, nu merge chiar acum să-ţi dai demisia. Nu asta îţi recomandă această carte – şi nu despre asta e vorba în acest proces.

Totuşi, să nu fii surprins dacă, peste câteva săptămâni sau luni, ca rezultat al procesului de a evolua către starea de A Fi pe care l-ai început, descoperi că nu mai eşti implicat în munca pe care o făceai de obicei.

În acest moment vei descoperi că:

Tu eşti unul dintre cei curajoşi, unul dintre cei care au ales să-şi câştige viaţa – în loc de a-şi câştiga existenţa.

Treapta a 3-a produce, adesea, o asemenea mutaţie esenţială în experienţa oamenilor. Asta, deoarece Treapta a 3-a este, în sine, o modificare esenţială, uriaşă. Este o trecere de la

concentrarea asupra a ceea *ce faci,* la ceea ce *eşti.*

Să încercăm chiar acum o mică experienţă în legătură cu această modificare a concentrării. Chiar în acest moment tu citeşti o carte pe care o ţii în mână. Aceasta este ceea ce *faci.* Dacă cineva te-ar chema

34

r

Cei care aduc lumina şi te-ar întreba: „Ce faci?”, tu ai spune: „Hi, citesc cărţicica asta drăguţă”. Ai răspunde astfel, pentru că, în majoritatea timpului, tu te gândeşti doar la ceea *ce faci.* Te uiţi să vezi în ce este implicat corpul tău şi răspunzi la întrebare în felul acesta. E ceva perfect normal, dacă iei în considerare felul în care te-ai obişnuit să te concentrezi tu în viaţă.

Dar concentrează-te acum pe ceea ce eşti. *Ce eşti* chiar acum, în acest moment? închide ochii şi rămâi centrat pe întrebare.

Acum completează următoarea propoziţie:

Chiar acum, eu sunt

Bine. Foarte bine. Ai prins ideea. Acea claritate în privinţa a ceea ce se întâmplă cu tine apare doar când te concentrezi pe ceea ce eşti – chiar aici, chiar acum.

Ceea ce observăm acum este că starea ta de A Fi prezentă s-ar putea să nu fie cea pe care ai ales-o anterior. Adică, e posibil ca tu să trăieşti experienţa faptului că acea stare de A Fi – descrisă de tine în propoziţia pe care ai completat-o mai sus – să fie *indusă* de lectura acestei cărţi.

Adesea vedem stările noastre de A Fi în acest fel. Ne imaginăm că sunt induse, sau provocate de experienţa noastră exterioară.

Să trecem acum la Principiul al 3-lea.

I

Xeale Donald Wulsch

Oare ce te determină *să fii* toate acestea? Mulţi1 oameni cred că motivul se află în ceea ce se întâmplă în jurul lor; că este determinat de ceea ce face altcineva sau altceva.

Nu e câtuşi de puţin aşa!

Decizia ta referitoare la ce anume face altcineva este cea care determină această stare! E vorba de *alegerea pe care o faci.*

Situaţia e foarte complexă, deoarece problema e următoarea: atât de multe dintre alegerile tale sunt făcute, acum, în mod automat – şi se bazează atât de mult pe experienţa anterioară, încât ţi se pare că nu tu le controlezi. Astfel, *ţi se pare* că acţiunile celorlalţi, sau experienţele exterioare ţie sunt cele care induc în tine asemenea reacţii.

Adevărul este că tu alegi să fii în starea în care te găseşti. Singura diferenţă dintre tine şi cei care sunt maeştri în a-şi controla viaţa este că Maeştrii aleg în mod diferit.

(O expunere mai detaliată a acestui subiect poate fi găsită în cartea *Conversaţii cu Dumnezeu* – voi. I se acelaşi autor.)

Ideea care reiese de aici este că *starea de A Fi* este ceva ales şi nu indus. *Tu ai ales* să fii ceea

ce ai scris la pagina 37. *De ce* ai ales astfel, e o cu totul altă chestiune – şi poate constitui subiectul unei alte cărţi. Dur ştiu un lucru sigur: alegerea nu s-a tăcut cu forţa. Adesea, alegerile pot *parcă* impuse cu forţa, dar nu

Cei care aduc lumina sunt niciodată aşa. Tu *poţi* produce o stare de A Fi/ pur şi simplu, *selectând una.* Şi poţi face acest lucru *oricând, oriunde.*

O stare de A Fi este un sentiment, nu o acţiune. Totuşi, tu poţi hotărî să simţi *într-un anumit fel.* Adică, ai puterea de a *decide cum te vei simţi* şi cum te simţi *chiar acum.*

Acesta este marele secret al existenţei umane. Acesta este marele dar, marele instrument. Folosind acest instrument, întregul Univers ţi se deschide – şi ţi se dă absolut toată libertatea ca să fii şi să trăieşti experienţa lui Cine Eşti Tu cu Adevărat.

Acesta este Adevărul, Adevărul care te va elibera.

Pentru a face să funcţioneze acest principiu, este nevoie să-l accepţi – cel puţin ca pe o posibilitate. Când îl poţi accepta ca pe ceva posibil, întoarce-te la Treapta a 3-a. Alege să treci în starea de A Fi pe care ai descris-o în Treapta a 2-a şi alege *să fii aceea* – indiferent de ce anume „faci”.

Aceasta este formula care-i ajută pe oameni să adopte Trăirea Corectă. Este, pentru a folosi titlul unei cărţi minunate, scrisă de Terry Cole-Whittaker*, *Cărarea interioară care te duce de unde eşti. Până unde vrei să fii.*

* vezi cartea *Prietenie cu Dumnezeu,* de Neale Donald Walsch, apărută la Editura For You, ni.

Scale Donald Wulsili

Deci, alege acum acea stare de A Fi pe care-l vrei să o experimentezi în prin şi ca tine însuţi. Apoi fii asta. Cum? Este o chestiune de concentrare. Este ceva legat de subiectul asupra căruia îţi concentrezi atenţia.

Să încercăm o Stare de A Fi – aşa, ca exemplu. Să alegem... *starea de pace interioară.* Să spunem, doar de dragul acestui exerciţiu, că doreşti şi alegi să trăieşti experienţa de a fi în starea de pace interioară tot timpul, oriunde.

Bun. Acum, concentrează-te un minut asupra ei. Ia legătura cu ea. Vezi cum o simţi. Pune cartea jos, relaxează-te un minut şi intră în ea.

Bun. Acum alege să/// aceasta... alege *să fii pace* – în fiecare minut din fiecare oră a acestei zile. Crezi că poţi fi aceasta? Poţi, dacă *îţi respecţi angajamentul.* Datorită faptului că-ţi respecţi angajamentul şi rămâi concentrat pe Scopul tău (acela de *a fi* „pace”), vei descoperi că, *în mod automat, corpul tău face anumite lucruri* care să te ajute şi să-ţi permită să *trăieşti acea stare de a fi.*

Unul dintre lucrurile pe care le va face corpul tău este să te aducă în contact cu, sau să te facă să observi, tot ceea ce nu este ceea ce alegi. (Principiul al 4-lea din următorul capitol va explica

de ce.) Apoi. Corpul tău *te va conduce la pace* şi *te va îndepărta de* lot ce nu este paşnic.

se va părea confortabil sau posibil să pro

u

40

Cedeze altfel – şi va recurge la tot felul de trucuri.

Va ieşi din camere zgomotoase, de exemplu. Va alege să uite de ştirile de seară de la televizor. Dintr-odată, va considera că un anumit gen de muzică e inacceptabil. Va recurge la trucuri încă şi mai subtile. Va găsi căi de a bloca sunetele traficului pe drumul spre casă, după o zi lungă de muncă – sau de a amuţi ţipetele de obicei asurzitoare ale copiilor zgomotoşi de pe bancheta din spate a maşinii, atunci când te îndrepţi spre supermarket. E posibil să aleagă să ignore ceea ce, în alte condiţii, ar simţi ca fiind căldură înăbuşitoare, sau să considere că vizitele la cabinetul dentistului, care înainte i se păreau

dureroase, sunt ceva „banal”.

În acest fel, cu toţii aţi învăţat ce înseamnă superioritatea minţii asupra materiei. Aţi „uitat” de o durere de cap, sau aţi „ignorat” o frustrare momentană, în favoarea unei experienţe mai mari sau mai importante pe care aţi ales s-o aveţi.

Procesul pe care-l numim Treapta a 3-a nu este diferit de această experienţă, *liste un proces pe care l-aţi folosit de nenumărate ori în viaţa voastră.* Ceea ce este de remarcat în legătură cu el nu e că l-aţi mai folosit înainte, ci că nu credeţi că-l puteţi folosi *oricând doriţi.*

După cum am afirmat mai devreme, măsura în? care corpul tău începe să facă, în mod automat, lucruri care-ţi permit să rămâi într-o anumită stare de A Fi, depinde de gradul de angajare şi hotărâre de care dai dovadă.

Cu toţii am văzut cum funcţionează acest proces, la scară mai mică, în viaţa de zi cu zi. Dacă

eşti *hotărât* „să fii” ceva – fie ceva numit „pace”, sau ceva numit „vesel”, sau „realizat” – *nimic pe lumea asta nu te poate opri.*

Acest lucru este valabil şi dacă eşti hotărât să fii ceva numit „deprimat”, sau „supărat”, sau „incapabil”. Nimic, *nimic* pe lumea asta nu te poate opri.

Ai încercat vreodată să înveseleşti o persoană care este hotărâtă să fie tristă? Renunţă! îţi pierzi timpul de pomană!

Acelaşi lucru este adevărat şi în cazul unei persoane care este hotărâtă să fie cuprinsă de pace.

Deci, dacă te hotărăşti „să fii” un anumit lucru (adică să exprimi, să experimentezi şi să împlineşti o stare de A Fi asupra căreia te-ai decis) şi dacă rămâi *neabătut în decizia ta,* indiferent cum par a sta lucrurile, mai devreme sau mai târziu, corpul tău *va face în mod automat* ceva care să favorizeze posibilitatea aducerii acelei stări de a fi în experienţa ta.

Nu va dura mult şi *mintea* ta se va alătura şi ea acestei acţiuni. La urma urmei, tu eşti o fiinţă tridimensională, formată din trei părţi – corp, minte şi spirit – şi, în curând, toate cele trei aspecte vor fi angrenate, dacă iei o Decizie de A FI şi o respecţi. Asta, deoarece Deciziile de A Fi sunt fitile care aprind reactoare în fiecare fibră a fiinţei tale, la fiecare nivel în care tu funcţionezi. Ele sunt chei care pornesc motorul Creaţiei.

Aceasta explică de ce, o dată luată o Decizie de A Fi, vei începe automat să elimini din viaţa ta tot ce e diferit de ceea ce cauţi tu să fii. Vei face acest lucru aproape la nivel de subconştient. Adică, *s-ar putea să nici nu fii conştient că o faci.* S-ar putea ca familia îngrijorată, prietenii şi colegii să spună: „Eşti sigur că ştii ce faci?”. Nu le vei putea răspunde, deoarece, adevărul este că s-ar putea să *nu* fii nici tu prea sigur.

Le-ai permis, într-un fel, funcţiilor tale automate să preia comanda. E vorba de instinctele tale, reacţiile tale, discernământul tău interior.

Asta se întâmplă când „laşi totul şi te laşi în voia lui Dumnezeu”.*

S-ar putea să vezi cum te întinzi după ţigară şi apoi, brusc, o laşi jos, fără niciun motiv… şi nu mai fumezi niciodată. Sau suni nişte prieteni şi imediat pui telefonul la loc în furcă – şi nu te mai întâlneşti niciodată cu ei. Sau te duci la serviciu, dar te întorci din drum, vii acasă şi nu te mai duci în acel loc niciodată. Ceva din interiorul tău îţi va spune „gata”.

— *Ict* e; *iini Ict Lkji/,* expresie foarte folosită în literaturi de spiritualitate. N.T.

Ceva din tine îţi spune dintr-odată… Gata!”

Intuitiv, primeşti un mesaj care-ţi va spune, simplu şi liniştit: „E timpul să laşi totul. E timpul să mergi mai departe. E timpul să faci o schimbare”.

Şi tot ce a însemnat frică, toată neliniştea pe care ar fi putut-o avea în acea privinţă vor

dispărea dintr-odată.

Aşa că, să nu fii surprins că – dacă rămâi *centrat* pe starea de A Fi pe care o alegi – vei descoperi, după câteva zile, săptămâni sau luni că, pur şi simplu, te-ai detaşat uşor de anumite prietenii şi „ai gravitat” spre altele; că te-ai depărtat de anumite locuri şi te-ai îndreptat spre altele; că te-ai desprins uşor, da, chiar de serviciul tău şi ai gravitat spre alte căi de „a-ţi câştiga existenţa”. Va veni o vreme când nu va mai fi vorba de a-ţi „câştiga existenţa”… şi-ţi vei petrece tot timpul *câştigându-ţi viaţa.*

Aceasta este mişcarea care te va duce spre trăirea Corectă. Acesta este procesul prin care îţi vei crea şi exprima Adevăratul Tău Sine.

Dacă ai încredere în acest proces, vei descoperi, *că poţi* adopta o stare de A FI (şi chiar mai mult decât una singură, dacă aşa doreşti) şi poţi trăi total acea experienţă. Şi vei descoperi că starea Fiinţei tale interioare nu va avea – şi nu va trebui să aibă – nimic de-a face cu starea

experienţei tale exterioare.

Scaunul dentar sau copiii zgomotoşi din maşină nimic, absolut nimic nu va mai conta.

44

C (/ *care aduc luminii*

Circumstanţele exterioare din viaţa ta nu vor mai controla şi nu vor mai crea experienţele interioare ale Sufletului tău.

Te vei îndepărta cu uşurinţă, fără niciun efort şi chiar vei elimina acele condiţii exterioare pe care doreşti să le elimini – şi le vei reţine doar pe cele pe care vrei să le reţii (indiferent de cât de „deranjante” îţi păreau înainte, deoarece acum nu ţi se vor mai părea astfel) şi, în acest fel, *te vei recrea pe tine însuţi din nou,* după chipul şi asemănarea celui care Eşti Tu cu Adevărat.

Totuşi, există câteva lucruri pe care ar trebui să le cunoşti despre acest proces în care ţi se cere să ai încredere.

45

Xecile honuul li al Sch

CHI CE ADUC LUMINA – TREAPTA a 4-a

Observă ce ţi se opune şi numeşte-o oportunitate

Primul lucru pe care e nevoie să-l ştii este că vei avea multe piedici. Ţi se vor opune oameni, evenimente şi circumstanţe, care ţi se va părea că ridică o barieră la tot ceea ce spui că eşti, tot ceea ce declari despre tine că *eşti.*

De fapt, nu numai că va exista opoziţie – dar această opoziţie va creşte. Va fi mai puternică decât oricând. Aşa că, dacă înainte ai crezut că ai probleme, ţine-te bine, deoarece, folosind cuvintele inimitabilului Jimmy Durante: „Încă n-ai văzut nimic!”

Faptul că „situaţia se va înrăutăţi, înainte de a se îmbunătăţi” s-ar putea să nu fie vestea cea mai bună pe care o primeşti de când ai luat în mână această carte. Totuşi, trebuie să ţi se spună acest lucru – şi când vei înţelege de ce se întâmplă aşa, te vei bucura cu adevărat, în cazul în care lucrurile vor merge rău.

Este în legătură cu Principiul al 4-lea:

— Actor american de comedie (1 S93 – 1.80) cunoscut pentru voce-a sa răguşită, nasul mare şi pălăria demodată. N.T.

Cei care aduc luminii

PRINCIPIUL al 4-lea

Imediat ce tu decizi cine şi ce eşti y tot ceea ce nu eşti va apărea în viaţa ta

Al

Xealc în iahl

Asta este situaţia şi aşa *trebuie să fie.* Dar acum, încearcă să înţelegi de ce.

Pentru a pricepe ce ţi se va spune, trebuie să vezi clar Adevărul despre Opuse.

Adevărul despre Opuse este că ele *nu există* decât în *complementaritate.*

Adică „fierbinte” nu există decât într-un mediu sau într-un loc în care există „rece”. „Înalt” nu există decât într-un mediu sau loc unde există „scund”. „Rapid” nu poate fi un concept, dacă nu – şi până când – nu există un lucru numit „lent”.

În lumea în care totul este Relativ (şi care, că veni vorba, este lumea în care tu ai ales să-ţi petreci majoritatea timpului), un lucru este ceea ce *ESTE* în relaţie cu un *ALT* lucru care *NU* este.

Înţelegi? Poate că sună puţin confuz, dar ai priceput? Ar trebui să auzi asta ca pe un Adevăr enorm care-ţi răsună în urechi.

Este doar un alt mod de a spune că, în starea noastră prezentă de existenţă, totul este relativ.

Totuşi, acest principiu, aplicat la metafizică, oferă câteva percepţii interesante. Dacă un lucru nu este nimic în afară de spaţiul ocupat de ceea ce nu este – atunci *tu* nu poţi fi *ceva,* decât în spaţiul ocupat de ceea ce TU nu *eşti.*

48

C W *care aduc lumina*

Şi astfel, opusul a ceea ce doreşti „să fii” va1 apare aproape imediat ce dorinţa ta de „a fi” este auzită, într-adevăr, sufletul tău atrage către el aceste condiţii. Dumnezeu îi va da sufletului tot ceea ce cere, ca pe cel mai Mare Dar al celui mai

Măreţ Creator, astfel ca sufletul să se desăvârşească în această Cea mai înaltă Dorinţă a Sa.

Sufletul îi va mulţumi lui Dumnezeu pentru acele comori care se numesc Condiţiile şi Evenimentele din Viaţă şi, astfel, sufletul va întâmpina cu bucurie toate experienţele Vieţii, preaslăvindu-le pe toate în mod egal – pe cele „bune” şi pe cele „rele” – fără să le judece.

Dacă simţi că înţelegi conceptul exprimat în acest principiu de bază al vieţii, întoarce-te acum la ceea ce s-a spus în Treapta a 4-a.

Am spus: „Nu numai că va exista opoziţie – dar opoziţia va creşte. Va fi mai puternică decât oricând”. Şi am mai spus: „când vei înţelege de ce se întâmplă aşa, te vei bucura cu adevărat în cazul în care lucrurile vor merge rău”.

Motivul pentru care te vei bucura este că vei şti – pentru că vei vedea „opoziţia” ca pe un semn sigur şi cert – că eşti pe calea transformării; pe drumul către înălţare; pe cărarea ascendentă.

Este foarte important să ştii şi că într-un sens metafizic *foarte real* există „o lumină la capătul tunelului”.

49

Xea/e Donukl IVeiz Sch

Aspectul şi efectul acestor opoziţii negative despre care am vorbit sunt doar temporare, iar scopul lor este să vindece pentru totdeauna *orice* sentiment negativ pe care l-ai avut faţă de experienţele exterioare din viaţa ta.

Iată care este procesul de vindecare:

Să folosim încă o dată ca exemplu Pacea lăuntrică. Să spunem că eşti părinte şi ai declarat: „Eu sunt cuprins de pace”. Chiar în momentul în care faci această declaraţie, tot ce *nu este* „pace” va intra în viaţa ta. Prin urmare, copiii vor începe să facă zgomot – mai mult zgomot decât oricând!

Dar, acum, tu vei avea posibilitatea de *a alege* ce reacţie să ai, pentru că acum vei şti şi vei înţelege *de ce se întâmplă acest lucru.* Poţi alege să vezi această „opoziţie” ca pe un *dar* ce-ţi aduce

şansa să experimentezi şi să exprimi pacea din tine, sau ca pe un hoţ care ţi-o fură.

Să presupunem că alegi să fii în pace.

Luându-ţi acest angajament şi concentrându-te asupra lui, nu mai reacţionezi ca înainte, nu te comporţi la fel de zgomotos şi de haotic ca şi copiii, ridicând glasul şi cerându-le să se liniştească. Pur şi simplu, treci prin acel moment – paşnic şi calm.

Chiar înainte să-ţi dai seama, copiii se vor calma singuri, preluându-ţi energia. Şi, chiar dacă nu o fac, nu va mai conta. Ai stăpânit acel moment. Ai modificat experienţa.

50

Cei care tulite lumina

Rămânând astfel concentrat în decursul zilelor şi săptămânilor ce vor urma, le vei arăta copiilor că a fi zgomotoşi nu mai e o metodă prin care să atragă atenţia. De fapt, ei vor înţelege opusul, iar aceasta va produce o trezire grandioasă – atât în tine, cât şi în copiii tăi.

Următorul lucru pe care-l vei observa este că se va instaura o stare de pace.

Şi aşa va fi absolut în toate aspectele vieţii tale. În clipa în care alegi „să fii ceva”, opusul său va apărea (sau va deveni mai evident faptul că era acolo dintotdeauna). Apoi, pe măsură ce vindeci iluzia că acest „opus” este cine eşti tu – şi te concentrezi hotărât asupra exprimării neîntrerupte şi tot mai vaste a Celui care eşti Tu cu Adevărat, ceea ce ţi s-a opus nu mai are niciun efect. 11 declari nul şi neavenit.

Şi, la fel ca toţi Maeştrii, niciodată nu vei mai condamna ceea ce alţii numesc rău, pentru că vei şti că *persistă acel lucru căruia îi opui rezistenţă* – şi că *dispare lucrul pe care-l priveşti în faţă.* Adică, încetează să-şi menţină forma prezentă, încetează să producă acelaşi efect.

Vei fi înconjurat de întuneric – dar nu-l vei mai blestema. Atunci vei deveni şi tu – la fel ca şi toţi Maeştrii – *Cel Ce Aduce Lumina.*

care Doiialtl U'a/sch

RECREAREA TREPTEI a 5-a

Permite formei să se creeze pe ea însăşi

Ajungem, în cele din urmă, la chestiunea Formei. Ce formă va lua menirea ta? Cum „vei arăta”, ca unul dintre *Cei Ce Aduc Luminai*

Există două căi pe care să le urmezi, pentru a da formă fizică dorinţei celei mai profunde a inimii tale. Poţi căuta să adaptezi dorinţele tale la o formă predeterminată, sau îi poţi permite formei să se creeze pe ea însăşi.

Îţi sugerez cu insistenţă să adopţi a doua cale.

Când insistăm ca dorinţele noastre să se manifeste într-o anumită formă, de fapt noi îl imităm pe Dumnezeu. Dar atunci când lăsăm deschise toate opţiunile, oferim posibilitatea pentru a se realiza o creaţie minunată.

Una dintre primele întrebări puse de oamenii care doresc să se pună în serviciul altora este: „Ce pot *să fac* pentru a fi unul dintre *Cei Ce Aduc*

Lumină?

Aceasta ar trebui să fie ultima întrebare pe care oamenii să şi-o pună!

(*ci care aduc lumina*

Intră mai întâi în starea de A FI în care se află1 *Cel ce aduce Lumina* şi apoi permite-i stării de A FACE din cadrul vieţii tale să decurgă din ea.

Care este acea stare de A FI?

Este orice-ţi imaginezi tu că este. Tu eşti cel care alege. Tu eşti cel care decide.

Care este Lumina pe care doreşti s-o împărţi cu ceilalţi? Pe care doreşti să le-o aduci şi s-o trezeşti în ei? Dacă i-ai putea da un nume, care ar fi acela?

Există ceva care arde în tine, ceva despre care ştii că, dacă ar fi pe deplin eliberat şi exprimat, ar îmbunătăţi vieţile celorlalţi.

Ce este acel ceva? Cum îl simţi?

Aminteşte-ţi că nu este ceva pe care tu l-ai face. Este ceva care tu *ai fi.*

Să fie cumva vorba de faptul că *eşti* plin de

iubire, plin de grijă, plin de compasiune şi dornic să-i ajuţi pe ceilalţi să se vindece?

Iar miracolul constă în faptul că Eu cât *l** mai mult din toate acestea, cu atât mai mult ceea. *Faci* te va susţine pentru ca „să fii” încă şi mai mult.

Ai încredere în acest proces. Funcţionează!

Voi descoperi că formele – modalităţile fizice de „a *C”* ceva – vor începe deodată… Să apară”.

Poate că exemplul de mai jos va face ca tot ce încercăm să spunem aici să devină mai clar.

Odată, un om a hotărât că voia. *Să fie* acel lucrul numit „vindecare”. Aceasta era o stare de A FI, pe care o simţea în adâncul sufletului său şi dorea să o exprime.

Nu putea găsi un „post” în aşa numita „lume reală”, care să-i permită să „facă” acest lucru. S-a uitat în ziar la ofertele de angajare, dar nu văzut multe anunţuri care să spună: „Corporaţie naţională importantă caută vindecător”, sau „Companie locală caută vindecător şef”.

Descurajat dar neînfricat, s-a hotărât să-şi deschidă propria firmă, să înceapă „să practice” pe cont propriu. Totuşi, nu avea încă o formă, o matriţă în care să creeze materializarea dorinţei sale. Aşa că, a creat el însuşi o formă. Va fi, a hotărât el, „un vindecător prin cristale”. Sau, poate, un „terapeut maseur”. Sau, poate, un „consilier psiho-spiritual”. Sau un „pastor spiritual”, într-o biserică fondată de el însuşi.

A creat o formă care simţea că ar putea funcţiona şi a deschis afacerea. Totul a fost bine. Cu excepţia faptului că nu prea venea nimeni. Chiar şi cei câţiva care au venit, nu prea au plătit, aşa că s-a ales cu puţini bani – sau cu nimic. Nici el nu simţea că e... Corect” să ceară un onorariu, deoarece, în fond, el e*: i\isiântreaga schema. Ia propriu,* şi îi era ruşine şi un: ba se considera chiar puţin vinovat – să ceară *ceea ce* simţea că nu merită.

ci că a murit de toarne! – neînţeles, tui la propriu, ci la figurat. Viaţa sa era complet

distrusă? Partenerul l-a părăsit, declarând că „a înnebunit” din cauza „crizei vârstei mijlocii” prin care se părea că trece. Chiar şi vechii lui prieteni credeau că a luat-o razna. Şi, de unde câţiva fusese absolut capabil să-şi poarte singur de grijă, acum trăia din ajutorul dat de stat, sau, în cel mai bun caz, de abia se descurca – dar dorea să facă acest sacrificiu, deoarece, la urma urmei, făcea „exact ceea ce voia să facă”.

În zilele sale cele mai bune, chiar încerca să-şi *justifice* starea prezentă, rostind această propoziţie. Totuşi, în adâncul sufletului, ceva îi spunea că exista „o minciună” undeva; un neadevăr – o formulă pe care nu o cunoştea, un secret pe care nu i-l spunea nimeni. N-ar trebui să fie aşa de greu să-L serveşti pe Dumnezeu sau pe om, îşi spunea el, uneori cu amărăciune. *N-ar trebui să fie aşa de greu...*

Mici nu este.

Secretul e: *nu forţa-forma.* Permite-i Formei să se creeze pe ea însăşi.

Aceasta ne duce la Principiul al 5-lea:

PRINCIPIUL al 5-lea

Starea de A FI devine formă

Este o realitate a Universului că tu eşti o Fiinţă în formare.

Nu e nevoie să aduci nicio altă „informaţie” cu excepţia a *ceea ce eşti* în cadrul Procesului Vieţii, pentru ca Ceea ce Eşti să se manifeste în formă. E nevoie doar să-i permiţi procesului „de formare” să se petreacă în modul său propriu, la timpul potrivit.

Şi care este „modul său propriu”? Aceasta a explicat cartea de faţă. Hai să facem un rezumat.

Modul în care starea de A FI devine Formă, este, mai întâi, prin autoconcepţie. Adică Fiinţa concepe ceea ce vrea *să fie* de acum înainte (Treapta l-a şi a 2-a). Apoi, intră imediat în acea stare de A Fi, fără a ţine cont de condiţiile şi circumstanţele exterioare, (Treapta a 3-a), sau ca

reacţie la ele (Treapta a 4-a). În cele din urmă, îşi creează forma în jurul propriului concept, producând moduri de a experimenta *în forma* ceea ce a trăit ca experienţă, fiind fără formă.

Până în momentul în care parcurgi cele cinci trepte, vei fi neinformat.

Adică, nu vei şti Cine Eşti. Nu ai destulă informaţie. Când *suficient din tine* este *informare* vei şti şi vei experimenta *Cine Eşti în formă fizică.*

Acesta este un alt mod de a spune că Viaţa ta Exterioară va începe să reflecte Realitatea ta Interioară în privinţa a Cine Eşti Tu şi Cine Alegi să fii.

Aminteşte-ţi că totul începe eu o Stare de A fi. Pe care o alegi în mod independent. Poate fi o stare i destul de arbitrară; o Stare de A FI pe care o selectezi, pur şi simplu, pentru că o preferi sau o doreşti, lotuşi, acea selecţie trebuie iacută înainte să ajungi undeva.

Aşa că, alege-ţi scopul vieţii şi dă-i voie acelui scop al vieţii să realizeze o stare sau stări de „a

fi”. Apoi, intră în acea stare de A FI – indiferent de condiţii. Urmăreşte cum corpul tău se îndepărtează de ceea ce nu eşti. Nu opune rezistenţă acelui lucru care ţi se opune. Pur şi simplu, rămâi centrat în Fiinţa ta – stând în centrul Fiinţei tale – şi priveşte miracolul.

Mai curând sau mai târziu, Fiinţa v*a produce* Forma. Nu are de ales, pentru că Starea de A FI *devine* aceasta. Funcţia Stării de A Fi e să producă Forma. Asta este ceea ce face Dumnezeu. Sau, mai corect, aceasta este ceea ce *este* Dumnezeu.

Dumnezeu este Fiinţă, care devine Formă.

Şi tu eşti la fel.

Deci, nu trebuie *să faci* nimic, de fapt. Şi, cu cât faci mai puţin, cu atât mai bine.

Pur şi simplu, *fiii*

Doar… fii!

Acum, să vedem dacă există o caic de a aplica această cunoaştere înţeleaptă la omul nostru fictiv din exemplu. Întorcându-ne la

Treapta a 5-a.

Să zicem că acest om nu ar fi cheltuit timp sau energie, încercând să-şi toarne Fiinţa în Formă, ci mai degrabă, i-ar fi permis Formei să se creeze pe ea însăşi, pornind din locul în care el Fiinţa.

Dacă ar fi tăcut asta, pur şi simplu s-ar fi mutat *în interiorul* Fiinţei în care dorea să stea şi ar fi rămas acolo, ar fi stat acolo, indiferent *ce* s-ar fi întâmplat – chiar dacă ceea ce se întâmpla părea să se „opună” la ceea ce dorea el să fie.

Poate că în special în acest caz!

El ar fi „vindecat” oriunde ar fi mers să „lucreze”. El ar fi „vindecat”, în aceeaşi măsură, şi acasă. Sau la biserică. Sau la prietenii săi. Oricând şi oriunde ar fi putut „fi” aceasta.

Acest lucru s-a şi întâmplat, de fapt, curând după ce a abandonat încercarea de., a-şi câştiga existenţa” făcând ce fac vindecătorii cu cristale, sau făcând ce fac maseurii terapeuţi, sau ce fac pastorii – sau orice credea că trebuie să facă

pentru *a fi* un „vindecător”.

Cu alte cuvinte, în loc de a încerca să fie un VINDECĂTOR, s-a hotărât să fie VINDECARE.

S-a întors la ceea ce „făcuse” înainte de a se hotărî să devină vindecător, iar aceasta i-a adus din nou bani – aproape instantaneu.

Soţia lui s-a întors la el ceea ce a fost un motiv de mare fericire. Chiar şi sănătatea i-a revenit la normal, pentru că se şubrezise treptat, în timpul lunilor în care *încercase să fie* „vindecător”.

Acum, problema era cum anume mai putea suporta vechea sa meserie, dai fiind că ceea ce voia cu adevărat să facă era sa de vindecător.

Răspunsul era simplu. Trebuia să-şi privească vechea ocupaţie cu alţi ochi. Exact aşa cum vedea întreaga Viaţa cu alţi ochi. Pentru că, acum, el vedea fiecare moment şi fiecare situaţie ca pe o oca/le de *a fi vindecare.* Fiind acum pe calea spre a li stăpânul propriei sale vieţi, vedea *tot ce i se opunea ca pe o oportunitate!*

Aceasta ischimbat complet viaţa. Acolo unde, mai înainte, la serviciu, vedea un conflict şi voia să fugă de el, acum stătea în mijlocul lui şi îi aducea vindecarea.

În câteva luni, reputaţia sa de persoană care vindecă, care ajută, s-a răspândit pretutindeni. La serviciu a fost curând mutat din postul anterior şi rugat să accepte o funcţie în care să se ocupe de moralul angajaţilor. La biserică a devenit conducătorul unei echipe implicată în a-i ajuta pe oameni să atingă o stare bună pe toate planurile. Acasă, soţia şi copiii au găii pe anexa v. Are să-i mângâie, spre care să se îndrepte în momentele lor de confuzi „conflict, Sau disperare

Niciodată înainte nu mai trăise acest om o experienţă atât de bogată şi de minunată a Celui care Liste 1: 1 eu Adevărat.

Da: a mers mai departe. Curând, oamenii din *ci cmv aduc lumina* comunitatea lui au început să audă de el, în primul rând din activităţile sale de la biserică şi de la serviciu, într-o zi, a fost întrebat

de un prieten dacă ar avea timp şi ar vrea să facă muncă de voluntariat într-o organizaţie de la spitalul din localitate. El a ştiut instinctiv că acesta era locul în care-şi putea exprima şi experimenta o parte din sine, o latură a sa care tânjea să se dezvăluie din ce în ce mai plenar. Soţia lui l-a încurajat. Pastorul lui a considerat că e un loc minunat pentru talentele pe care le are. Chiar patronul i-a dat în fiecare lună o învoire *plătită* ca să se ocupe de această muncă, cu condiţia să spună la spital că el reprezintă acea companie. Curând, munca lui la spital a devenit „contribuţia în natură” a companiei către organizaţia de caritate.

Personalul spitalului i-a observat dăruirea evidentă, calităţile, entuziasmul lui pentru munca pentru şi cu oamenii – atât cu pacienţii, cât şi cu voluntarii aflaţi în acest cadru atât de special. A fost nevoie doar de câteva luni, până când toţi au înţeles că aveau de-a face cu un om de foarte mare valoare.

Apoi, „norocul” a fost că responsabilul secţiei care se ocupa de îngrijirea specială a pacienţilor şi a familiilor lor – o persoană laică, ce lucra îndeaproape cu directorul spitalului – s-a mutat în alt oraş, pentru a accepta o nouă oportunitate.

Cred că deja cunoaşte-ţi sfârşitul poveştii.

Astăzi, atunci când nu e ocupat în oraşul lui să

lucreze direct cu bolnavii în fază terminală şi cu familiile lor, acest om călătoreşte prin ţară, vorbind cu personalul din spitale şi cu voluntarii. A scris o carte, a apărut la televizor, a ţinut conferinţe la universităţi şi biserici din toată America. De curând, la una dintre acele conferinţe, a fost prezentat într-un fel care i-a atras atenţia:

— Doamnelor şi Domnilor”, a început moderatorul, aş dori să vă prezint un om care cunoaşte şi înţelege profund sensul cuvântului

„vindecător”.

Aşa se petrec lucrurile. Dacă acest om ar fi încercat, încă de la început, să devină un sprijin pentru spital, autor de cărţi şi activist social, s-ar putea să nu fi reuşit niciodată. De fapt, ideea de *a face* acest lucru poate nici nu i-ar fi venit vreodată.

Totuşi, iată-l. E vindecător.

Starea de A Face va urma după starea de A FI – la fel de sigur precum noaptea urmează după zi. Asta, deoarece starea de A FI nu poate fi negată – şi nu va fi negată niciodată.

Dar starea de A FI îţi oferă şi recompense. Omul din exemplul nostru se cunoştea pe sine ca fiind „vindecare” în cadrul propriei sale experienţe, cu mult timp înainte de a se trezi „manifestând” acest lucru, în cadrul spitalului.

Totuşi, poţi să spui că în exemplu e vorba de o

 persoană fictivă. Chiar

aşa să stea lucrurile? Poţi cu adevărat „să fii cine eşti” şi să-ţi câştigi din asta viaţa în loc de a-ţi câştiga existenţa?

Pot să-ţi spun doar atât. A fost odată un om care dorea din tot sufletul să experimenteze partea din el însuşi numită înţelepciune şi Claritate.

A fost o dorinţă îndrăzneaţă, cutremurătoare în scopul ei, aproape blasfematorie în implicaţii. Dar aceasta este ceea ce a văzut el în el însuşi. Aceasta este partea din Dumnezeu pe care a văzut-o înăuntrul său. Şi aceasta era experienţa pe care dorea el să o trăiască.

A căutat şi a căutat peste tot, dar nu a putut găsi un post care să se numească: „Vicepreşedinte responsabil cu înţelepciunea şi Claritatea”.

S-a gândit să-şi facă o firmă, dar nimeni nu accepta acest concept.

Aşa că, a încetat să mai încerce să forţeze starea de A FI interioară să devină o stare de A Face exterioară. Pur şi simplu, a decis *să fie* doar,

indiferent ce *făcea.* Pentru a câştiga bani, a intrat în marketing şi reclame. A scris câte ceva. A devenit moderator de talk-showuri la radio.

Apoi, într-o zi, s-a întâmplat ceva neobişnuit.

A avut o conversaţie foarte interesantă cu Dumnezeu…

6.1

Treptele şi principiile din această carte.

Treapta l-a: Lămureşte-te asupra scopului tău în viaţă.

Principiul 1: Viaţa nu are sens şi acesta este Cel mai mare Dar de la Dumnezeu.

Treapta a 2-a: Transmută scopul tău de la starea de A FACE la starea de A FI

Principiul al 2-lea: Ca Fiinţă Umană, tu însemni A FI şi nu A FACE

Treapta a 3-a: Adoptă chiar acum starea de a fi pe care ai descris-o, indiferent ce faci acum.

Principiul al 3-lea: Tot ceea ce eşti, eşti pentru că tu alegi să fii astfel.

Treapta a 4-a: Observă ce ţi se opune şi

numeşte-o oportunitate.

Principiul al 4-lea: Imediat ce tu decizi cine şi ce eşti, tot ceea ce nu eşti va apărea în viaţa ta

Treapta a 5-a: Permite Formei să se creeze pe ea însăşi.

Principiul al 5-lea: Starea de A FI devine formă.

64

Cei care aduc lumina

Notă de încheiere:

Fundaţia ReCreation, creată de Nancy şi Neale Donald Walsch, vă pune la dispoziţie mai multe ocazii de a practica conceptele şi principiile expuse în această carte, în special prin seminarul intensiv de 5 zile – A te recrea pe Tine însuţi – care se ţine de patru ori pe an şi care este condus de Neale.

Programul acestor seminarii spirituale, la care iau parte oameni din lumea întreagă, poate fi aflat prin site-ul www.conversationswithgod. Org

The Foundation for Personal Growth and

PMB1150.1257Siskiyou Blvd. Ashland, OR 97520

(541) 482 – 8806

Fax: (541) 482 – 6523

Email: recreatingewg. Ce

Website http://conversationswithgod. Org